

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

Præfatio ad Sergium Patriarcham Constantinopolitanum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70102)

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΠΙΣΙΔΟΥ

Εξαήμερον ἢ Κοσμουργία.

Γεοίμιον
πρὸς Σέρ-
γιον πα-
τριάρχην.

ΠΑΝΤΟΣ ἔργου καὶ θεηγόρου λόγου
Καὶ γλώσσα καὶ νοῦς καὶ βροχή ἔκ καρδία,
Τὰ ρεῖθρα τῶν ὑδροπόρων λόγων
Εἰς πλεῖν ἀνίκμων ἐμβαλῶ μου καρδίαν·
Αυχμῶ γὰρ ἦδη τῶ καταρόντος ζόφου
Αφωνοῦ εἶχον ἐξ ἀνάγκης τὸ σῶμα,
Τῆς τῶ λόφου σάλπιγγος ἐμπροσθεν γένης.

Οὐδὲν γὰρ ἔτι ως ἀθυμίας νέφος
Χέμῳνα γενναῖα καὶ νοσημάτων ζάλην,
Καὶ συσκιάζῃ τῶ λόφου τὸν ἥλιον,
Καὶ νύκτα πρὸς γνωστικῆς ἀδελφίας,
Καὶ τῶ λολισμοῦ στωϊκοῖ τοὺς ἀστέρας·
Ἐθὺ δὲ πᾶσιν τὴν ἀχλιῶ τῶ φρονιδῶν,
Καὶ τὴν ὀμίχλην τῶ φρενῶν * ἐπιστρέφῃ,
Καὶ τῆς διόπτρας τὴν ὀπτήν * αἰετρεφῃ,
Δι' ἧς τὰ * μικρὰ τῶ λόφου κινήματα
Ο νοῖς θεωρεῖ γνωστικῶν ἐξ ὀργάνων.
Ἐπεὶ δὲ τῆ σὴ φωλοχέσμου λαμπάδι
Γαρήλην ἢ νύξ, ἔκ τὸ πνέμα σε φθάσῃ
Τῶ * τῶ λογισμῶ ἀνεφύσῃσεν νέφῃ,
Ἐλαμψε δ' ἡμῖν τὸ πρὸς εἰρήνην τέλος·
Ἦκα φέρων σὶ τῆς ἐρήμου καρδίας

γρ. ἀπο-
τρέφῃ.
γρ. ἀπο-
φρέτῃ.
γρ. μα-
χεῖ.
γρ. τὰ τῆς
μερίμνης
αἰτεφυσή-
σιν νέφῃ.

10

20

Καρποῖ

GEORGII PISIDÆ, OPVS SEX
DIERVM, SIVE MVNDI OPIFICIVM.

OMNIS operis verbique celebratis Deum,
O lingua, mensque, pabulumque & corculum,
Fluenta sermonum polos penetrantium
Infunde in aridum meum pectusculum:

Præfatio
ad Sergium
Patriarcham
Constanti-
nopolita-
num.

Squalore nam caliginis, quæ me obruit,
Os vocis expers redditum planè mihi est,
Orationis flexili obducta tuba.
Ac nil perinde ut anxij animi nubilum
Imbres ciet fluctusque mentibus graues,
10 Occultat & Solem eloquentiæ aureum,
Noctemque gignit mentis ignorantia,
Rationis etiam turbat astra lucida:
Ast intus omnem mentis animique horridam
Nubem, profundas ac tenebras contrahit.
Agitque retro rimulam dioptricam,
Qua perspicit Rationis alta mens graues
Commotiones, organis scientiæ.
At lampade tua illuminante orbem vndique
Cum pulsa nox est, spiritus tuus celer
20 Obscura curarum reflauit nubila,
Nobis refulsit interim pacis iubar:
En cordis inculci offero fructus tibi,

A ij

PISIDÆ, MVNDI OPIFICIVM.

Piarū pre-
cum vis.

Fructus tui toris rigatos flumine:
Nec fas rubis vt obsoletus sordidis
Animus feracem maximè segetem colat:
Nisi antè spinarum notas auelleres,
Aut amputares, ense vel rigidissimo
Precationis feruidæ rescinderes.

Matth. 3.

O cultor alme rupiūmque & sentium:
Nam feminas in saxa perlæpè aspera,
Silicésque duros parere cogis liberos,
Dumósque syluestres iubes fructum edere:
Nec ales vlla semen hoc sanctum tuum
Rapiens volatu præpeti depascitur:
Nos irrigato lachrymarum flumine,
Tum fortè prolem denuò sterilis dabit,
Gignéntque fructum infructuosa pectora.
Sed quando laudes turpia vt fugis probra,
Iam metam ad ipsam dirigo nutum meum,
Tuis sagittis fretus omnino sacris.

Malim,
carminū.

Versus in-
tercalaris,
epiphone-
maticus, è
psalmo 103
cuius totū
istud Poë-
ma, Para-
phrasis est
amplissi-
ma.

Orationis est quidem fons vnicus,
At plurimæ venæ abditorum * luminum,
Per quas rigat Propheta mentes regius,
Huiusce stillans scriptionis flumina:
O† quāta quāmq; ampla est tuorū operū, DEVS,
Industria opifex omnium, mundi parens!
O diuitum ingens notionum abyssus, hæc
Haurire cupidis verba dia personans,
Quantum valent vt hauriant, non quantum habes.
Sophista Procle vocum humi serpentium,
Multūm

30

40

50

Καρποὺς γεωργηθέντας ἐκ τῆς οἴης δρόσου
 Οὐκ ἦν γὰρ εἶχός τῆν * βάτων πεφυρμένην
 Ψυχὴν γεωργεῖν δύφορώτατον εἶχον,
 Εἰ μὴ φθάσας σὺ τὰς ἀκαθάρτους ῥύποις
 Ανεῖλες ἢ κατεῖλες, ἢ ἑμοφάτω
 Τῆς οἴης παροδύχης ἄξεχέρουσας ξίφει.

γρ. βάτων.

30 Αλλ' ὦ γεωργὲ τῆν πέτρων ἔ τῆν βάτων
 Σπεῖρς γὰρ αὐτὸς κτ' * πέτρας πολλάκις,

γρ. πετρῶν.

Καὶ τεκνοποιεῖν ἐκβιάζει τοὺς λίθους,
 Φύει τε * καρποὺς ἀξιοῖς καὶ τὰς βάτους.
 Καὶ πτηνὸν ἔδεν τὸν σὸν ἐνθεον ἀπέρου
 Ἐκ τῆν ἀδήλων βόσκε) πετασματάων.

γρ. καρ-
 πόν.

Ἀρδύσον ἡμαῖς τῆ ροῆ τῆν δακρυῶν,
 Ἰσὺς * ἡμοιοτέκνον ἐκ γείρας πάλιν,
 Καὶ καρπὸς * ἐμφρων ἄξε ἀκέρπου καρδίας.
 Ἐπεὶ δὲ φύχης τοὺς ἐπαίνας * καὶ ψήσεις,
 Γεὺς τὸν σκαπὸν τὸ νύμα σιωτείνας ἔχου,

γρ. ὅπως
 ἡμῖται.
 γρ. ἐμφρων
 γρ. ὡς.

40 Τοῖς σοῖς πεποηταῖς μυστικοῖς ἀκρήλοις.

Πηγὴ μὲν ἔν πέφυκε τῶ λόγου μία,
 Φλέβες δὲ πολλαὶ τῆν ἀδήλων * ὀμματάων,
 Δι' ὧν ὁ Δαβὶδ πᾶσαν ἀρδύει φρένα,
 Ταύτης τὰ ρεῖθρα τῆς γεαφῆς ἀναβρύων,

ἰ. ἀσμίχ.

Ὡς ἐμεγαλιώθη * τῆν σοφῶν σου κλισμάτων

ἀλλῶς, τῶ
 θεοῦ τῶν
 κλισμῶν

Ἡ δημιουργὸς καὶ ἑσὴ πάλαιουργία.

Ὡ πλοσίων ἀβυσσος ἐνοσημάτων,

Βοάσα τοῖς θέλουσιν ἀλλῆσαι λόγους,

Ὅστις λαβὴν χωρεῖται, ἔχ' ὅσοις * ἔχης.

γρ. ἔχης.

50 Αλλ' ὦ ἑσὴ Γεφισὰ Γεφίλλε τῆν κάτω λόγων,

ΠΙΣΙΔΟΥ ΚΟΣΜΟΥΡΓΙΑ.

Ο πολλά βρογνάν ἐκ νεφάν λαξοδρόμων,
 Ο πλωχόκομπος τάν νοημάτων σάλος,
 Ο πολλά πολμῶν εἰς αἶδιον κλίσι,
 Αχουε μικράν συλλαβάν κράτος μέγα.
 Καί τῶν σε γδ λέγουσι ταῦτα θαυμάσαι,
 γρ. ἐκθλί- Τοῖς ὡσὶν * ἐκθλίψατα τοῖς λόγοις μόνον.
 ψόμα. Τὸ τάν νοημάτων γδ ἐκφράσαι βάθος,
 Εἰπῶν, ἀπειπῶν, ἀσατῶν ἀνετράπης,
 Θάλπων τὸν ὄγκον εἰς κενὰς ἕσπεσσι.
 Οὐκ ἠγνέψ γδ δένος ὦν λογηγράφος,
 Ως εἶγε κῆρ κῆνωπα Τολμήσης φράσαι,
 Αὐτὸς σε νῆξας ἐκφοδῆση, σαλπίσσας.
 Καί μηδὲν ἡμῖν ὡς ἀκρόμοις κερμπάσης.
 Εἰ ταῦτα φράξῃ Γρόκλος ὀκνῆ καὶ τρέμει,
 Πίστις ᾗ θαρρῆ καὶ λαλῆ καὶ συλῆ φῆ.
 Αλλ', ὦ Γροφισά τῆν ξενοσπῶρων λόγων,
 Αχουε Γρόκλε, μηδὲ κερμπάσης, ὅτι
 Σοὺ τὴν ἀφορμὴν τῆ σκεποῦ δέδωκέτος
 Σιγῶσι Γρόκλοι ἔλαλοδσιν ἀγρέται.
 Ω τὴν ἀνεξδύρητον ἦν ἔχῃς φῆσιν
 Κρύψας ὀμίχλη καὶ φριτεῖλας γνόφω,
 Οπως μάθοιμῃ πῶς αἰεὶ κεκρυμμένη
 Ἐκ τῆν ἑαυτῆς φαίνεται ποιημάτων.
 Ω τὴν ἀκίνητον ἕρανοῦ τῆγην
 Ταῖ σφαιρομόρφω τῆν Γροφῶν εἰλημάτων
 Ὑψῆ πλατιώας, καὶ ἴσσην τε σωλάσῃ
 Βάθρον τεθῆκῶς μηδαμοῦ πεπηλῆμων.
 Ω δέρριν ὡσπερ ἐξαπλώσας τὸν πόλον·

60

70

Ο σός